

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

1.Mf.31.065/2023/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a név hozzátartozó (cím1) által képviselt **felperes1** (cím1) **felperesnek** a dr. Gunszt Judit kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes1** (cím2) **I. r. alperes** és a név1 Ügyvédi Iroda cím3., ügyintéző: ügyvéd ügyvéd) által képviselt **alperes2** (cím4.) **II. r. alperes** ellen jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményei iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 33.M.70.203/2022/12. számú ítélete ellen a II. r. alperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Ítéleti tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás szerint a felperes 2011. június 20. napjától állt a II. r. alperes, akkori nevén a alperesi jogelőd alkalmazásában gyámi gondozó munkakörben határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban. A II. r. alperes 2016. szeptember 7. napján kelt felmentéssel a felperes közalkalmazotti jogviszonyát harminc nap nap felmentési idővel megszüntette.

[2] A felperes 2016. október 6. napján a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésének jogellenessége jogkövetkezményei iránt keresetet terjesztett elő. A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.M.664/2016/44. számú ítéletével

2.226.979.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és kamatai, 1.579.710.- forint végkielégítés és 526.570.- forint felmentési időre járó távolléti díj és kamatai megfizetésére kötelezte a II. r. alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A fellebbezés folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2018. szeptember 12. napján kelt 8.Mf.20.500/2018/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében részben megváltoztatta és az 526.570.- forint két havi felmentési időre járó távolléti díj iránti keresetet elutasította, egyebekben helybenhagyta. A Kúria az Mfv.I.10.013/2019/9. számú ítéletével a másodfokú bíróság ítélete felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette.

[3] A II. rendű alperes által ellátott minden gyermekvédelmi szakszolgáltatást 2021. július 1-től közfeladat átadással az I. rendű alperes lát el, így többek között a gyermekvédelmi gyámi, eseti gyámi hálózat működtetését. A alperesi jogelőd névváltozás következtében alperes2 lett.

[4] A felperes 2020. augusztus 16-án keresetet terjesztett elő a II. rendű alperessel szemben, melyben a jogellenes közalkalmazotti jogviszony megszüntetés további jogkövetkezményei megfizetésére kérte kötelezni. A per folyamatban léte alatt az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes jogutódként perbevonását engedélyezte, a II. rendű alperest a perből elbocsátotta. A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Mf.31.076/2022/9. végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította azzal, hogy vizsgálni kell a jogutódlást.

Kereset és ellenkérelem

[5] A megismételt eljárásban a felperes elsődlegesen a II. r. alperest, másodlagosan az I. r. alperest kérte kötelezni a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként további jogkövetkezményeire, a 2018. február 7-től 2018. augusztus 2. napjáig járó 932.441.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és kamatai megfizetésére. Hivatkozásképpen előadta, hogy további kára keletkezett és a törvényi korlátot, a tizenkét havi távolléti díj összegét még nem merítette ki. Az igényét elsődlegesen a II. rendű alperessel szemben kívánja érvényesíteni, mivel az I. rendű alperes nem a II. rendű alperesnek a jogutódja, csak névváltozás történt a II. rendű alperesnél.

[6] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a perbeli jogutódlás feltételei nem állnak fenn, mivel a felperes soha nem állt jogviszonyban az I. rendű alperessel. A II. rendű alperes továbbra is létezik, csupán szervezeti átalakulásra került sor 2021. év során, azonban mivel a felperes jogviszonya a II. rendű alperesnél évekkel ezelőtt megszűnt, a jogutódlás a felperes tekintetében nem következett be. A 2021. július 1. napjától hatályos alapító okirat módosításban foglaltak alátámasztják, hogy az I. rendű alperes a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 66. § (1)-(3) bekezdés és a 60-65. §

szerinti feladatok ellátására jött létre. A Gyvt. 66. § (3) bekezdés a) pontja szerinti gyermekvédelmi gyámi, eseti gyámi hálózat működtetését, mint tevékenységet az I. rendű alperes 2021. július 1. napjától látja el. Ezt a közfeladatot 2021. június 30. napjáig alperesi jogelőd látta el. A közfeladatok átadása azonban az I. rendű alperes álláspontja szerint nem jogszabályi rendelkezésen alapult, hanem az alapító okirat módosításával és költségvetési megállapodás megkötésével valósult meg. A alperesi jogelőd névváltozás folytán alperes2 lett, amely szerv továbbra is ellátja azokat a Gyvt. szerinti feladatokat, amik nem kerültek át I. rendű alperes tevékenységi körébe. A alperes2 2021. július 1. napjával nem látja már el azokat a közfeladatokat, amelyek az alperes1 tevékenységi körébe kerültek át, így már nem működtet gyermekvédelmi gyámi, eseti gyámi hálózatot. A II. rendű alperes, mint költségvetési szerv korábbi esetleges károkozó magatartásáért akkor is felelősséggel tartozik, ha utóbb már megszűnt az a feladatköre, amelynek kapcsán a felperest foglalkoztatta, és amelynek kapcsán felperesnek esetlegesen kára keletkezett. Az I. rendű alperes felelőssége csak akkor lenne megállapítható, ha általános jogutódlás következett volna be, ha jogszabály kifejezetten ilyen módon rendezte volna a közfeladat átadását, azonban ilyen nem történt. A munkáltató jogutódlás körében arra hivatkozott, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 36. § (1) bekezdés alapján csak a fennálló közalkalmazotti jogviszonyokból származó jogok és kötelezettségek szállnak át az átadóról az átvetőre, ezért a felperes tekintetében nem következett be a munkáltató személyében változás.

[7] A II. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte. Ellenkérelmében előadta, hogy a alperesi jogelőd 2021. július 1-jén átalakult, az átalakulás oly módon történt, hogy a jogelőd szervezet helyébe, annak feladatait megosztva két jogutód szervezet lépett: az egyik jogutód, a II. rendű alperes hatáskörébe kerültek az épületek fenntartásával kapcsolatos feladatok, a másik jogutód szervezet beolvadt az I. rendű alperesbe úgy, hogy a jogelődtől átvette - többek között - a gyermekvédelemben dolgozó közalkalmazottakkal kapcsolatos munkáltatói feladatköröket. Az átalakulást követően a II. rendű alperes a gyermekvédelemben dolgozó közalkalmazottakkal kapcsolatban munkáltatói jogokat nem gyakorolt, az ezzel kapcsolatos jogvitákban hatáskörrel nem rendelkezik. Ezen ügyekben a II. rendű alperes átalakulását követően a Gyvt. 66. §-a alapján az I. rendű alperes jár el. A vonatkozó jogszabály a Szakszolgálatot a alperesi jogelőd-ről leválasztotta és az I. rendű alperesbe olvasztotta, a felperes a Szakszolgálat közalkalmazottja volt. A fenntartó, Megyei Kirendeltsége vezetőjének 2021. október 5-i levelére rögzíti, hogy a II. rendű alperes a gyermekvédelemben dolgozó közalkalmazottakkal kapcsolatos munkaügyi vitában nem járhat el, munkáltatói jogokat nem gyakorol ezen ügyekben, az ezzel kapcsolatos jogvitákban nem járhat el, a II. rendű alperes átalakulását követően az I. rendű alperes jogosult eljárni. Az I. rendű alperes Országos Igazgatójának 2021. július 1-jén kiadott 1/2021. (VII.1.) egyedi utasítása a jogutódlást nemcsak a munkáltatói jogkörök, hanem az egyéb jogkörök vonatkozásában is alátámasztja.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság kötelezte a II. rendű alperest 932.441.- forint elmaradt jövedelem címén járó kártérítés és kamatai, valamint 40.000 forint perköltség megfizetésére,

az I. rendű alperessel szemben a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a 130.541 forint illetéket az állam viseli.

[9] A határozat indokolása szerint, tekintettel arra, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya a II. rendű alperesnél a 2016. szeptember 7. napján kelt munkáltatói intézkedéssel harminc napos felmentési idővel megszűnt, az I. rendű alperes pedig csak később, 2021. július 1-jével jött létre, ezért a közalkalmazotti jogviszony megszüntetését követően nem állapítható meg a jogviszony I. rendű alperesre történő átszállása az Mt. 36. § (1) bekezdése és az irányadó bírói gyakorlat (Mfv.X.10.353/2019/8.) alapján. A II. rendű alperes névváltozás folytán alperes2 néven továbbra is működik, ezért a felperesnek a közalkalmazotti jogviszonyából fennálló követeléséért felelősséggel tartozik. Alaptalanul hivatkozott a II. rendű alperes arra, hogy az I. rendű alperes Országos Igazgatójának 1/2021. (VII. 1.) egyedi utasítása a jogutódlást nem csak a munkáltatói jogkörök, hanem az egyéb jogkörök vonatkozásában is alátámasztja. Az egyedi utasítás 5. § (1) bekezdése szerint a területi igazgatók gyakorolják a nem alapvető munkáltatói jogokat a alperesi jogelőd-ek közalkalmazottai felett, ez a rendelkezés a jogutódlást nem igazolja. Az I. rendű alperes a 2021. július 1-től vele közalkalmazotti jogviszonyban álló gyermekvédelmi gyámokkal kapcsolatos munkaügyi jogvitákban jogosult eljárni, erre utal a Megyei Kirendeltsége igazgatójának 2021. október 5. napján kelt levele. Ez azonban nem érinti azt, hogy a 2021. július 1-jét megelőzően évekkel korábban megszűnt jogviszony tekintetében az I. rendű alperes felelőssége fennáll. A II. rendű alperes felel a felperes követeléséért és miután a II. rendű alperes a kárenyhítési kötelezettség elmulasztását nem tudta bizonyítani, ezért köteles a keresetben foglalt összeg megfizetésére, míg a bíróság a felperes keresetét az I. rendű alperessel szemben elutasította.

Fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[10] Az ítélet ellen a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az ítélet elutasítását a II. rendű alperes vonatkozásában, másodlagosan kérte az alperesre vonatkozó perköltség megfizetésére kötelezésének mellőzését.

[11] Hivatkozásképpen előadta, hogy a II. rendű alperes 2021. július 1-jén átalakult, a jogelőd szervezet helyébe – annak feladatait megosztva – két utód szervezet lépett: az egyik jogutód, a II. rendű alperes hatáskörébe kerültek az épületek fenntartásával kapcsolatos feladatok, a másik jogutód szervezet pedig beolvadt az I. rendű alperesbe, úgy, hogy a jogelődtől átvette többek között a gyermekvédelemben dolgozó közalkalmazottakkal kapcsolatos munkáltatói feladatköröket. Az átalakulást követően a II. rendű alperes a gyermekvédelemben dolgozó közalkalmazottakkal kapcsolatban munkáltatói jogokat nem gyakorol, az ezzel kapcsolatos jogvitákban hatáskörrel nem rendelkezik. Ezen ügyekben az átalakulást követően a Gyvt. 66. § alapján az I. rendű alperes jár el. Ezen tényeket az I. rendű alperes szervezeti és működési szabályzata is rögzíti. A vonatkozó jogszabály a Szakszolgálatot a II. rendű alperes jogelődjéről leválasztotta és az I. rendű alperesbe olvasztotta, márpedig a felperes a Szakszolgálat közalkalmazottja volt.

[12] Ismételten hivatkozott a fenntartó Megyei Kirendeltsége vezetőjének 2021. október 5-i levelére, mely rögzíti, hogy a II. rendű alperes a gyermekvédelemben dolgozó közalkalmazottakkal kapcsolatos munkaügyi vitában nem járhat el, munkáltatói jogokat nem gyakorol és ezen ügyekben az I. rendű alperes jogosult eljárni. Ugyancsak hivatkozott az I. rendű alperes Országos Igazgatójának 2021. július 1-jén kiadott 1/2021. (VII. 1.) egyedi utasítására, amely szerint a jogutódlás nem csak a munkáltatói jogkörök, hanem az egyéb jogkörök vonatkozásában is megvalósult.

[13] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte az alperest perköltség megfizetésére, tekintettel arra, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja és 5. § (2) bekezdése értelmében teljes személyes illetékmentességet élvez.

[14] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hivatkozásképpen előadta, hogy az ítélet megfelel a Kúria által kialakított joggyakorlatnak.

[15] A felperes – felhívás ellenére – fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[16] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[17] A másodfokú bíróság a bizonyítást kiegészítette, majd annak eredménye alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntés helyes, ezért azt – az indokolás kiegészítésével – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)–(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)–d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A másodfokú bíróságnak – a fellebbezés korlátaira tekintettel – kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perbeli jogvitában az I. és a II. rendű alperes között történt-e általános (jogszabályon alapuló) vagy különös (jogügyleten alapuló) jogutódlás, a felperes kivel szemben érvényesítheti az igényét.

[19] A Gyvt. 66. § (4) bekezdése szerint az állam fenntartói feladatainak ellátására a kormány rendeletében kijelölt szerv a területi gyermekvédelmi szakszolgáltatás önálló intézmény keretében biztosítja. A Gyvt. 66. § (4) bekezdésére figyelemmel a területi gyermekvédelmi szakszolgáltatást 2021. július 1. napjától az I. rendű alperes biztosítja, és a fennálló közalkalmazotti jogviszonyok, az azokból származó jogok és kötelezettségek 2021. július 1. napjával az I. rendű alperesre szálltak át. Ezzel egyidejűleg a II. rendű alperes neve alperesi jogelődéről alperes2tá változott.

[20] Miként arra a másodfokú bíróság a korábbi végzésben is utalt, Pp. 47. § (1) bekezdése szerint, ha a per alapjául szolgáló jogviszonyban jogszabály alapján valamelyik fél helyébe a keresetlevél beadása után jogutód lép, a jogutód a perbe félként önként beléphet, vagy az alperes jogutódját az ellenfél is perbe vonhatja. Nem kétséges, hogy a jogellenes munkaviszony megszüntetésekor a II. rendű alperes foglalkoztatta a felperest és szüntette meg jogellenesen a munkaviszonyát, továbbá jelen pert is a felperes a II. rendű alperes ellen indította meg. A perbeli jogutódlásra rendszerint akkor kerülhet sor, ha a per tárgyát képező jogviszonyban is jogutódlás következett be.

[21] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 24. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Mt. 36. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi feltételei nem teljesültek. A jogszabályhely szerint a gazdasági egység (anyagi vagy nem anyagi erőforrások szervezett csoportja) jogügyleten alapuló átvételének időpontjában fennálló munkaviszonyból származó jogok és kötelezettségek az átadóról az átvevő munkáltatóra szállnak át. A felperes gyámügyi gondozó munkakörben dolgozott a II. rendű alperesnél, ám a jogviszonya jóval korábban, 2016. szeptember 7. napján kelt felmentéssel harminc napos felmentési idővel megszüntetésre került. A jogviszony jogellenes megszüntetését az eljáró bíróságok megállapították, ám a jogviszony helyreállítására nem került sor. Erre tekintettel, habár 2021. július 1-jétől megvalósult a közfeladat, a gyermekvédelmi szakszolgálat ellátás átadása, amelyhez kapcsolódott a gyermekvédelmi gyámok foglalkoztatása is, az Mt. 36-40. §-ban szabályozott munkáltató személyében bekövetkező változás a felperesre nem terjed ki. A munkajogi jogutódlás a felperes esetében nem valósult meg, mivel a jogutódlás időpontjában a felperes közalkalmazotti jogviszonya már nem állt fenn. Erre tekintettel a munkajogi jogutódlás kapcsán született 2021. október 5-i igazgatói levél, valamint az I. rendű alperes Országos Igazgatójának 1/2021. (VII. 1.) számú egyedi utasítása a munkáltatói jogkör gyakorlása vonatkozásában irreleváns, megjegyzendő, hogy ezek nem is minősülnek jogszabálynak.

[22] Vizsgálni kellett azonban a munkajogi jogutódlás mellett az általános jogutódlást is, mert a II. rendű alperes erre is hivatkozott, az elsőfokú bíróság azonban ebben nem foglalt állást. E vonatkozásban irányadó az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 11. §-a rendelkezik a költségvetési szerv átalakításáról, megszüntetéséről és e körben a jogutóddal vagy jogutód nélküli megszüntetésről. A 11. § (2) bekezdése szabályozza a költségvetési szerv általános jogutódlással történő megszüntetését,

mely átalakítással történhet. Átalakítás az egyesítés, a szétválás vagy ha az alapító szerv a költségvetési szervet megszünteti és az átalakítás során a megszüntetett költségvetési szerv jogutódjaként új költségvetési szervet alapít. Ez a perbeli esetben nem állapítható meg. A 11. § (3)-(3a) bekezdései az egyesítésről (összeolvadás, beolvadás) és a szétválásról rendelkezik (különválás vagy kiválás). Ezek a feltételek sem teljesültek, a II. r. alperes nem szűnt meg és a kiválással érintett szervezeti egységből önálló költségvetési szerv sem jött létre. A 11. § (3b) bekezdése rendelkezik a beolvadásos kiválásról, illetve különválásról. E szerint a költségvetési szerv szétválására akként is sor kerülhet, hogy

a) a kiváló szervezeti egység más működő költségvetési szervbe, mint jogutódba olvad be (beolvadásos kiválás),

b) a különváló költségvetési szervből a különváló szervezeti egységek az átalakítás során már működő költségvetési szervbe, mint jogutódokba olvadnak be (beolvadásos különválás).

A 11. § (3c) bekezdése szerint költségvetési szerv közös átalakítására a 8/A. §-t alkalmazni kell azzal, hogy az alapító szervén kívül a Kormány is jogosult az irányítása vagy felügyelete alá tartozó, továbbá miniszter vagy miniszterek által alapított költségvetési szerv átalakítására.

[23] A 8/A. § (1) bekezdése szerint az Országgyűlés vagy a Kormány által alapított költségvetési szerv alapításáról jogszabályban, más alapító szerv által alapított költségvetési szerv esetén alapító okiratban kell rendelkezni. Jogszabállyal alapított költségvetési szerv esetén – a jogszabályban megjelölt alapítási időpontot megelőzően – a költségvetési szerv alapításáról alapító okiratot is ki kell adni. Az Áht. végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) kormányrendelet 5. § (1)-(2) bekezdése tartalmazza az alapító okirat tartalmát, a (2) bekezdés b) pontja szerint az alapító okirat tartalmazza a költségvetési szerv jogelődjének megnevezését, székhelyét. A perben A/27/1. szám alatt becsatolásra került az I. rendű alperes alapító okirata, melyben külön telephelyként szerepel 30. pont alatt a Pest Megyei Szakszolgálat¹, ugyanakkor a 2.2. pontban rögzíti a költségvetési szerv jogelőd költségvetési szervének megnevezését, melyek között a Megyei² Gyermekvédelmi Szakszolgálat, a Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat, a Megyei⁴ Gyermekvédelmi Igazgatóság és Szakszolgálat¹, valamint a Megyei³ Gyermekvédelmi Szakszolgálat szerepel, a II. rendű alperes nem.

[24] A megismételt eljárásban becsatolásra került a Magyar Államkincstár 2022. augusztus 24-i tájékoztatása, mely rögzíti, hogy sem az I. rendű, sem a II. rendű alperes nem alakult át az Áht. 11. §-a szerint, mindkét költségvetési szervnél névváltozás történt: a alperesi jogelőd 2021. július 1-jétől alperes² lett, a Megyei Gyermekvédelmi Szakszolgálat pedig ugyan ezen időponttól alperes¹. A névváltozás a Gyvt. rendelkezése alapján az akkori irányító szerv (Minisztériuma) vezetőjének döntése volt, mely során a fenti költségvetési szervezetek mind a törzskönyvi azonosítószáma, mind az adószáma, mind a statisztikai számjele ugyanaz maradt. Rögzítette, hogy 2021. július 1-jén az I. rendű alperes költségvetési szervbe beolvadt az alapító okiratokban jogelődként feltüntetésre került négy költségvetési szerv, melyek 2021. július 30-ával meg is szűntek az Áht. 11.§ (3) bekezdése szerint egyesítés beolvadással.

Megerősítette, hogy névváltozás és közfeladat átadás történt, 2021. július 1-jétől kezdve minden gyermekvédelmi szakszolgáltatást az alperes1 lát el.

[25] A másodfokú bíróság a fentiek alapján a szükséges anyagi pervezetést megadta a perben és a felek indítványára beszerezte a II. rendű alperes 2021. július 1-től hatályos Alapító Okirat módosítását, valamint a két szerv által a közfeladat átadással kapcsolatban kötött költségvetési megállapodást.

[26] Mindezek alapján helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a már korábban megszűnt közalkalmazotti jogviszonyra a munkajogi jogutódlás nem terjed ki, általános, jogszabályon alapuló jogutódlás pedig nem történt, az erre történt hivatkozást sem a jogszabályok, sem a becsatolt alapító okirat módosítások nem támasztják alá. A Gyvt. 66. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített gyermekvédelmi gyámi, eseti gyámi hálózat működtetését 2021. június 30. napjáig a alperesi jogelőd látta el, ezt követően az I. rendű alperes. Helyes az a meglátás is, hogy a II. rendű alperes költségvetési szervként a korábbi károkozó magatartásáért akkor is felelősséggel tartozik, ha utóbb már megszűnt az a feladatköre, amelynek kapcsán a felperest foglalkoztatta. Jogutódlás ugyanis nem állapítható meg, csak a közfeladatok átadása és átvétele, az erről rendelkező költségvetési megállapodás és annak mellékletei azonban csak a fennálló közalkalmazotti foglalkoztatottak (119) átadásáról rendelkezett. A peres ügyek között ugyan feltüntetésre került a felperes ügye (14. számú melléklet), de a költségvetési megállapodás VIII. fejezete ezzel kapcsolatban átadást nem rögzít, csak annak számbavételét, szemben a közfeladatok, a létszám, álláshelyek és a forrás átadásával.

[27] Általános jogutódlás tehát nem állapítható meg, csak névváltozás és a közfeladat átadása és átvétele. A tényleges közfeladat átadására az alapító okiratok módosításával és a költségvetési megállapodások megkötésével került sor. Vagyis az I. és a II. r. alperesek között jogügyleten alapuló átvétel történt (költségvetési megállapodás), amely tartalmazta az átvett aktív munkavállalók névsorát és személyi anyagaik átvételére vonatkozó utalást, melyek között értelemszerűen a felperes, akinek a jogviszonya 2016. szeptember 7. napján kelt munkáltatói intézkedéssel harminc napos felmentési idővel megszűnt, nem szerepelt. A per folyamatban léte alatt, 2021. július 1-jén bekövetkező közfeladat átadásának és munkajogi jogutódlásnak a már megszűnt közalkalmazotti jogviszonyra és azzal kapcsolatban a II. rendű alperes kártérítési felelősségére kihatása nem volt. A jogügyleten alapuló közfeladat átadás munkajogi jogutódlást valósít meg, aminek a hatálya azonban a felperesre, akinek a jogviszonya a jogutódlást megelőzően évekkel korábban megszűnt, nem terjed ki. Mindezek alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes nem jogutódja a II. rendű alperesnek a felperes követelése vonatkozásában, a II. rendű alperes esetében csak névváltozásra és közfeladat ellátás átadására került sor.

[28] Téves a II. rendű alperes fellebbezési érvelése a perköltség vonatkozásában. A II. rendű alperes az Itv. 5.§ (1) bekezdése alapján személyes illetékmentes, melyet az elsőfokú bíróság helytállóan vett figyelembe az illeték tekintetében. A Pp. 96.§ (1) bekezdése szerint illetékmentesség esetén a fél mentes

a) az illeték előzetes megfizetése, és

b) – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a meg nem fizetett illeték megfizetése alól. Az illetékmentesség azonban nem mentesít a Pp. 80.§ és Pp. 82.§-83.§ szerinti, az ellenfél által felszámított perköltség viselése, megfizetése alól.

[29] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

[30] Az I. r. alperes ellenkérelmében költséget nem számított fel, a felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a másodfokú bíróság a másodfokú perköltség tárgyában való döntést a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte.

[31] A megismételt fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 51. § (1) bekezdése alapján tárgyi illetékmentes.

[32] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése kizárja.

Budapest, 2023. június 8.

dr. Vajas Sándor s.k.

dr. Kulicity Mária s.k.

dr. Kövács Edit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró